Četvrtak, 24.12.2015.g.

Neki dan sam razgovarao sa jednom dragom sestrom u vjeri. U zadnjih

nekoliko godina prolazi žestoko obraćenje, čišćenje od grijeha, stalna

"duhovna padanja i dizanja" … Ali, malo pomalo raste i raste …

Naravno da kroz sve to ona vrši, ponekad svjesno a ponekad nesvjesno, i

utjecaj na cijelu svoju obitelj. Pa se događaju razne situacije gdje ona

svjedoči svoju vjeru u Boga a drugu stranu ostavlja bez odgovora.

Tako mi je ispričala da je jedan dan njezin muž gledao neki televizijski

program koji prikazuje razne ljepote naše prirode. Da on to voli jako

gledati i da je oduševljen s prirodom. Pa je tako prokomentirao kako je

sve to danas lijepo ali da je trebalo proći mnogo godina dok se, kroz

evoluciju, ta priroda oko nas tako lijepo razvila. I mi u njoj.

Slušajući ga, kazala je ona, nije mogla preko toga samo tako proći nego

je prokomentirala da se slaže s njim o tome kako je priroda oko nas

prekrasna a mi ljudi često to ne primjećujemo. Ali, da ona jednostavno

misli da se to nije moglo razviti samo po sebi nego da je tu prste trebao

imati još "netko".

A da ona smatra da je to samo mogao Gospodin Bog, koji je sve to

osmislio i stvorio. I nas ljude da u svemu tome uživamo …

I naravno, odmah je došla reakcija od strane muža. Da ona u svemu

samo vidi Boga, da ga i tu petlja a da je bar tu sve znanstveno dokazano

kako se razvijala cijela priroda i kako smo se u njoj razvijali i mi ljudi.

Onda ga je ona upitala da kako on to misli. Pa kaže on da je čovjek

nastao evolucijom od majmuna. I da je to dokazano. I da je puna priroda

dokaza o tome.

Ona se nije dala nego je krenula u "borbu". Pa ga je upitala da od čega je

onda nastao majmun. On joj je odgovorio i tako su, kroz njezina pitanja i

njegove odgovore, došli sve do amebe.

Ameba… Kad je to rekla ja sam se počeo smijati. Kakva ameba sad!?

Onda sam se i ja malo prisjetio nekakvih jednostaničnih organizama itd.

Kazala je da je onda ona postavila svojemu mužu pitanje:

"Dobro, ajde, ti tvrdiš da smo mi nastali od ameba. Ja vjerujem

da nas je Gospodin Bog stvorio u nekom svom posebnom planu

stvaranja svijeta. ..

Daj mi sad reci kako možeš samo tako vjerovati da smo mi

nastali od amebe a nikako ne možeš vjerovati da nas je

Gospodin Bog stvorio.

PA ŠTO TI IZGLEDA JEDNOSTAVNIJE, LJEPŠE, PRIRODNIJE?

DA SMO MI NASTALI IZ AMEBE!?

ILI, DA SMO TAKVI KAKVI, SMO STVORENI OD

GOSPODINA BOGA!

PA ZAR, U LJEPOTI TE PRIRODE U KOJOJ ŽIVIMO, KOJU

TI TAKO VOLIŠ I U NJOJ UŽIVAŠ, NIJE PRIRODNIJE DA

SMO MI LJUDI STVORENI U NJOJ TAKVI KAKVI SMO!?"

Kaže da ju je muž samo ljutito pogledao, digao se i otišao.

Eto, a dok mi je to ona pričala, ja sam se samo smijao i smijao.

Koja je to duhovna borba bila! Koje svjedočenje!

BOG PROTIV AMEBE!

I ovih dana, kad se sjetim te priče, ja se samo smijem.

Pa sam neki dan nazvao i svoju kćer da je kao ameba. Jer ju njezina

cimerica mora tjerati da jede.

Ona se isto od srca nasmijala pa me upitala da gdje sam našao sad tu

amebu.

Ispričao sam joj tu priču pa smo se onda oba dva slatko, slatko nasmijala.

ALI, TA DRAGA SESTRA U VJERI IZVOJEVALA JE JEDNU

ŽESTOKU POBJEDU NA PUTU OBRAĆENJA SVOJEG MUŽA I

SVOJE OBITELJI ZA KOJE TOLIKO MOLI I PRIKAZUJE

TOLIKO TRPLJENJA I MOLITVI.

MI LJUDI SMO SPREMNI U SVE VJEROVATI ŠTO NAM

OBJASNE I KAO DOKAŽU DRUGI LJUDI OKO NAS.

I TAKO STAVLJAMO SEBE, ČOVJEKA, IZNAD SVEGA.

A S DRUGE STRANE VJERUJEMO DA SMO NASTALI OD

AMEBE ...

Baš se smijem cijelo vrijeme dok ovo pišem...

BOŽE MOJ LJUBLJENI, KAKO SI NAM SAMO

BLIZU A TAKO DALEKO!

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA!